

O službe

Dnes by sme si mali niečo povedať o službe.

Na úvod si môžeme dať krátky brainstorming: *Zamýšľali ste sa niekedy nad službou? Prečo slúžiť? Ako možno slúžiť v dnešnom svete? Dávam sa niekedy aj ja do služby pre iných? Akým spôsobom?*

Cesta viery

Počula som jednu zaujímavú prednášku na tému cesty našej viery, ktorá ma veľmi oslovila. Potešilo ma, keď som na tie myšlienky narazila opäť v prednáškach Johna Eldredga a dnes sa môžem s týmito myšlienkami s vami podeliť a spolu zamyslieť, akými etapami našej viery prechádzame, kým sa staneme zrelými kresťanmi.

Keď si všimneme dejiny v biblii, je to proces poznávania Boha, ktorý ide od hlíny až k Milovanému.

1. Boh povedal, vy ste hlína, ja som hrnčiar. Veľa veriacich považujú sami seba za hlínu. Môj život je v Božích rukách... Ale tam neexistuje žiadna komunikácia. Odpovedajú, reagujú na to, čo život prináša a to je všetko.
2. Na inom mieste v písme nám Ježiš povedal, že my sme ovce a on je Pastier. A tak prechádzame od pozície hlíny, keď sme v Božích rukách, a stávame sa ovcami v jeho stáde. Ovce sú trochu na vyššej úrovni, ako ten kúsok hlíny, ale nie sú veľmi inteligentné. Ovce sa aspoň snažia nasledovať pastiera, a On ich vedie, oni sa na neho spoliehajú. Vyberajú si pasienky, na ktorých sa budú pásť.
3. Ďalšou etapou je, ak sa stávame sluhami a on je naším majstrom. A byť sluhom, je lepšie ako byť ovcou. Sluhovia môžu aspoň prísť dnu. Sluhovia sú už na vyššej úrovni vo vzťahu s Pánom, odovzdávajú svoj život v službe Pánovi, a toto je pozvanie pre nás všetkých. Ale mnoho dobrých ľudí zostane stáť na tomto stupni. Povedia si, všetko čo chcem, je byť Božím sluhom.
4. A Boh nám ponúka oveľa lepší život ako majú sluhovia, v inej časti evanjelia nás nazýva Božími deťmi. Deti môžu otca volať otecko, tatko. Deti sa môžu voľne pohybovať po dome, majú hlbšiu intimitu, ako majú sluhovia. Ovce lepšie poznajú pastiera, ako to je v prípade hlíny. A všetky tie obrazy, ktoré Ježiš používa, cez ne nás volá k hlbšiemu osobnému priateľstvu, spoločenstvu s Bohom. Je krásne, keď nás nazýva synmi a dcérami nášho Otca, a my ho môžeme poznať ako Otca - nechať, nech je naším otcom.
5. Sme deťmi a keď rastieme, dozrievame. V ďalšej fáze dozrievania sa stávame jeho priateľmi. S deťmi sa môžete hrať, ale s priateľom sa môžete zdieľať o tom, čo nosíte v srdci, o tom, o čom je váš život. Pripomeňme si, čo hovorí Ján v 15 kapitole, nevolám vás už sluhami, ale nazval som vás priateľmi. Takže byť Božím priateľom je nádherná vec.
6. A nakoniec sme jeho milovaný/-á, keď môžeme spoznávať intimitu Boha v láske, kde sa život stáva takou veľkou Romancou. Všetky veci, čo máme radi – sú od Boha, ktorými nás k sebe vábi. To sú jeho dary pre vás. Cirkev je nevesta Kristova, môžeme s ním prežívať intimitu lásky, a celý ten proces je pozvaním z Božej strany. A nechceli by sme zastať na akomkoľvek stupni.

Čo je potrebné k tomu dodať – že ide o vývoj, mali by sme prejsť všetkými týmito etapami dozrievania a poznanie jednotlivých etáp prenášať do ďalšej etapy.

Našli ste sa v niektorej etape dozrievania na vašej osobnej ceste viery?

Povolanie k službe

Kresťania, ktorí už zrejú vo viere, majú v obzore aj službu bratom a sestrám, ku ktorej sú volaní, je ich povinnosťou a sú ovocím viery, kedy sa ich viera stáva skutkom, službou a zdieľaním. **Aj to je ohlasovanie Evanjelia**, to je život z viery, ktorý pomôže mnohým. **Kresťan musí rásť a zrieť, aby**

mohol odovzdávať vieru iným. Aby mohol svedčiť životom, aby vedel slúžiť bratom a sestrám, deťom, mladým a pod. Tak použije vieru na svedectvo života a na službu iným, ku ktorej je povolaný každý z nás.

Ak nebudeme rásť, viera sa nemôže šíriť, chýbajú skutky a nie sú spoločenstvá. Chradnú rodiny, **Duch svätý mlčí** a duch sveta huláka...

SLUŽBA: POTREBA UČIŤ SA DÁVAŤ - praktická obeť. Je tu potreba zdravej ovečky BYŤ POUŽÍVANÁ BOHOM - potreba vidieť, že je mu užitočná a Pán s ňou reálne počíta vo svojom veľkolepom pláne pre tento svet. Cieľom je tu, aby každý našiel miesto v Tele Kristovom. Skupinka je ideálny priestor, kde sa učíme jednať vo viere, uplatňovať dary Ducha, ale tiež prakticky pomáhať súrodencom v ich telesných potrebách - (maľovanie, sťahovanie, malé deti, finančná pomoc...).

V poslednom období som mohla prakticky zakusovať viac takejto pomoci aj zo strany mnohých kamarátov a známych.... a tak mi neostáva nič iné, len ďakovať Bohu za túto našu širšiu duchovnú rodinu.

Keď slúžime ľuďom, delíme sa s nimi o Božiu lásku. Slúžiť iným môžeme rôznymi spôsobmi, keď sa o to čo máme, delíme s inými, stávame sa Božimi služobníkmi.

Základným predpokladom služby je vydanosť Bohu. Od chvíle kedy sa vydáš, Ťa Boh začne meniť a ty mu v tom nebráň - naopak - zo všetkých síl spolupracuj s milosťou, ktorú dostávaš (Kol 1,29). Musíš byť však hlboko presvedčený o Kristovej pravde a stáť i stavať na nej - ak to nemáš, čaká ťa pád. (Mt 7,24). Ježiš nám nielen nechal príklad ako slúžiť, ale zanechal nám aj rady, ako to robiť.

Poznáte niektoré pasáže, verše z písma, kde sa spomína služba?

Ponúkam niektoré príklady, ktoré nám hovoria o tom, v akom duchu máme slúžiť.

- Ef 6, 7.9 (ochotne slúžte, prestaňte sa vyhrážať)
- 1Pt 5,5 (zaodejte sa do pokory), 1Pt 5,2 (slúžiť nie pre zisk, ale ochotne)
- Mt 11,29 (tichý a pokorný srdcom), Mt 6,1 (neukazovať svoju zbožnosť)
- Mt 16,25 (zmysel života)
- Mt 23, 11-12 (služba vedie k veľkosti)
- Mt 25, 40 (čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov)
- Gal 5,13 (navzájom si slúžte v láske) – mohol si byť niekedy viac láskavý alebo čestný voči niekomu z vašej rodiny, spoločenstva...?
- Mk 9,35
- Mk 10,25 (Ježiš Kristus, slúžiaci kráľ, prišiel na svet, aby naučil ľudí slúžiť. Ježiš povedal: „Syn človeka neprišiel, aby mu bolo slúžené, ale aby slúžil a aby dal svoj život.“ Potom ako Ježiš poumýval nohy svojim učeníkom, povedal, že učeník nie je nad svojho majstra, ani sluha nie je väčší ako jeho pán, ale keď bude dokonalý, bude mu podobný. Ježiš vlastne hovoril svojim učeníkom: „Chcete byť ako ja? Chcete byť dokonalí? Tak potom to musíte robiť tak, ako to robím ja!“ A čo bolo centrom Ježišovej spirituality? Služba! A čo bude teda jadrom učeníkovej spirituality – sebadávajúca služba. Sme povolaní, aby sme boli ako On. On sa vzdal svojich práv a my sme tiež povolaní, aby sme sa vzdali svojich práv. A sluha nerozhoduje, kde slúži.
- Fil 4, 11-13 (aj keď sa nám niekedy zdá, že nie sme schopní urobiť nič, s Božou pomocou vždy existuje nejaké riešenie.)
- Sk 28, 16-31 (spôsoby ako Pavol pomáhal počas svojho pobytu v Ríme)
- Fil 2 (Tento text nám hovorí, že Ježiš Kristus na seba vzal podobu sluhu. To nebolo niečo, čo mu spravili druhí ľudia. On to urobil sám sebe! On mal určité práva ako Boh a vzdal sa ich! To bola veľmi konkrétna vec. Takýmto spôsobom nám Boh poslal spasenie. Ježiš, ktorý bol vždy

Bohom sa vzdal svojich práv, aby nám mohol priniesť spasenie. A tak aj ty keď si povolany slúžiť, musíš sa vzdať svojich práv!

- Lk 10, 38 – 42 (príklad Márie a Marty) Vojtech Kodet, známy český kazateľ píše vo svojej knihe o poslanstve tohto príbehu pre dnešný svet. „Podľa evanjelia musí ísť láska k blížnemu ruka v ruke s počúvaním Božieho slova a modlitba musí byť zase pevne spätá so službou a láskou k blížnemu. Vnútorň život sa bez apoštolského ducha a bez rozmeru služby k blížnemu stane čírou ilúziou. Apoštolát a služba druhým sa bez poslušnosti Božiemu slovu a bez spojenia s Bohom v modlitbe opäť stanú len prázdny aktivizmom za účelom prehlúšenia vnútorného nepokoja alebo uspokojenia potreby dôležitosti, prípadne mojej potreby, aby ma niekto potreboval. V autentickej živej kresťanskej tradícii sa láska k blížnemu a a počúvanie Božieho slova v modlitbe stávajú kľúčovou odpoveďou na zjavenie slova, ktoré sa stalo telom (Jn 1, 14)

Služba Pánovi je úžasný Boží dar. Boh Ťa povolal ako Svojho Syna a Dcéru. Jeho láska k tebe nie je závislá na tom, či mu slúžiš - nebude Ťa viac milovať, keď budeš aj v službe plodný či účinný. On Ťa miluje dokonale - takou láskou akou miluje svojho Syna. MAL BY SI BYŤ CELKOM SLOBODNÝ OD SNAHY VYSLÚŽIŤ SI ISTOTU BOŽEJ LÁSKY K TEBE. Ak si chceš službou vyplniť deficit Božej lásky v tvojom srdci, ideš púšťou a nič nenájdeš. Staneš sa závislým na pochvale od ľudí a keď ju nebudeš mať, dostaneš sa do depresí a výčitiek - voči Bohu, sebe i ľuďom. Skôr než vstúpiš do aktívnej služby Bohu, musíš zažiť skúsenosť s Jeho nesmiernou láskou. Potrebuješ zakúšať, že si trvalo milovaný Bohom. Jeho láska Ťa naučí správnym motívom a postojom. On naplní tvoju potrebu byť milovaný a uznávaný a ty to nebudeš vymáhať na ľuďoch, ktorým slúžiš, ale budeš im to sprostredkovať. 1Kor 13- takto Boh miluje Teba. Musíš to prijať srdcom a spočinúť v tom.

Každá služba v Kristovom tele vyžaduje pastierske srdce, ochotné klásť sa za iných, prinášať sa stále - vtedy, kedy je treba. Boh nikdy neurobil v Cirkvi veľké veci len preto, že mal k dispozícii super ľudí. Pán hľadá ľudí ochotných ísť za ním. Z nich urobí svoje dielo. Ochotných opustí i dobrú možnosť kariéry - preto, aby sme mu mohli slúžiť viac, či lepšie. Hľadá tých, čo Ho milujú viac ako otca, matku, majetky...

Život pre iných – kľúč k zmysluplnému životu

Podnetom k dnešnej téme mi boli aj myšlienky z knihy „Kľúč k zmysluplnému životu“ (Lukasová 2012 – Vydavateľstvo Lúč).

- Skutočný základ zmyslu, ktorý môže človeka motivovať, aby sa nevyhýbal ťažkým úlohám a – keď treba – odvážne prestál bolestivé skúsenosti, prípadne ich spätne akceptoval musíme podľa psychológa Viktora Frankla chápať transsubjektívne. Vysvetľuje nám to v tejto knihe iný autor: „Frankl je proti zmyslu, z ktorého vyplýva, že sa pýtam na „zmysel pre mňa“. Tento spôsob videnia, ktorý je zameraný na uspokojenie vlastných potrieb a vyznačuje sa „stratou sveta“ musí byť neúspešný, lebo bytie redukuje na bytie „pre mňa“. Hodnoty a patrične zmysel však podľa Frankla neležia primárne v nás samých, ale „vo svete“. Otázky kladie sám život a nie jednotlivec. Jednotlivec má odpovedať a realizovať hodnoty. Ich naplnenie (a nie uspokojenie) prináša zmysel.“
- „Všetci sme anjeli s jedným krídlom. Aby sme mohli lietať, musíme sa objasť.“ (Luciana de Crescenzo)
- Lebo „nebo“ je, keď to, čo sa deje prostredníctvom nás, je pozitívnejšie než to, čo sa deje nám, a „peklo“ je, keď to, čo sa deje nám, negatívnejšie než to, čo sa deje prostredníctvom nás. Lebo stále sa ukazuje, nech je to akokoľvek prekvapujúce, že spokojnosť ľudí viac závisí od vnútorných postojov, ktoré zastávajú, než od kvality pomerov, ktorým sú vystavení.
- Nikto, kto si je plne vedomý dôležitej úlohy, nestratí svoju oporu. Naopak, nájde ešte silu aj na iné.

Ako slúžiť v dnešnom svete?

Boh chce, aby sme hľadali aj dnes spôsoby, ako naplniť potreby ľudí okolo nás, aj keď sa sami možno nachádzame v neľahkej situácii. Naša služba by mala byť výrazom toho, že poslúchame Ježiša a učíme sa žiť tak, ako žil on. Najst' spôsob, ako môžeme slúžiť iným, môžeme za každých okolností.

Povedzte mi, kedy sa zachoval niekto nečakane láskavo k vám alebo k niekomu, koho dobre poznáte. Ako ste sa vtedy cítili? Čo myslíte, ako sa vtedy cítil ten človek? Ako ste zareagovali na jeho láskavosť?

Je dôležité slúžiť iným? Je to menej alebo viac dôležité ako ich milovať? Je možné slúžiť im a nemilovať ich? Je možné milovať ich a neslúžiť im? Akým spôsobom môžete preukázať službu a lásku iným? – slovo služba sa veľmi často spája v písme so slovom láska. Vás kresťania rozpoznávajú, podľa toho, že sa budete milovať navzájom tým že budete sebou samým a budete si slúžiť.

Či v práci alebo tam, kde bývame, všade sú ľudia, ktorí zúfalo potrebujú vedieť, že Boh ich miluje. Nasledovať Ježiša životom služby je veľká prednosť. Kvôli čomu žijeme, ak nie preto, aby sme si robili život ľahším?

Naše poslanie je slúžiť sebou samým druhým. Toto je ten spôsob ako vládnuť. Ako? Jedného dňa sa niekto opýtal Ježiša, učiteľ, mohli by moji synovia sedieť v tvojom kráľovstve. .. on nepovedal, že to je zlá túžba, ale že ich naučí ako. On nepovedal, že je dobré byť veľký v kráľovstve, ale povedal, ja vám poviem ako. Jeho odpovede sú vždy prekvapivé. Pýtajú sa „môžem byť veľký v tvojom kráľovstve? – musíš robiť to, čo robím ja. Slúž sebou samým iným, to je tá cesta. Ty nemôžeš slúžiť sebou samým, ak si myslíš, že si prázdny. Ak nevieš, že si tu s nejakým poslaním. Takže si frustrovaný. A nikdy nemôžeš byť veľký v tomto kráľovstve.

Príležitosť k službe nemusíme hľadať niekde ďaleko. Robte tam, kde ste. Buďte vydanými kresťanmi, buďte skromnými, pokornými, tichými, žehnajúcimi ľuďmi, naplnenými Duchom. To je tá fantastická vec, ktorú tí druhí ľudia budú na vás hľadať. Vykroč k službe každým spôsobom! Boh ťa bude učiť rozmýšľať a budeš dozrievať a privedie ti požehnanie do života. Teraz je čas! Boh potrebuje teba!

Na záver môžeme poprosiť v modlitbe Boha, aby každému z nás ukázal, ako slúžiť iným tak, ako slúžil On. Môžeme sa sami pri modlitbe pýtať Otca v nebi: „Bol som poslaný? Kde? Posielaš ma teraz večer?“ Položme si túto otázku: „Otče, zobral som dosť vážne to, že si ma skrze Ježiša poslal?“